

fra Bonifacije Majić

DE FAMILIA

U ozračju pobožne i Bogu vjerne obitelji Majić, u selu Vitini, 6. svibnja 1883. godine rodio se dječak Ante, prvo od osmero djece. Još kao dječak roditeljima je izrazio želju da postane franjevac. S dvanaest godina odlazi na Široki Brijeg, gdje upisuje gimnaziju. Nakon njezina završetka započinje godinu kušnje – novicijat u samostanu na Humcu. Godine 1900. obukao je habit i uzeo redovničko ime fra Bonifacije.

Nakon završetka novicijata fra Bonifacije upisuje prvu godinu bogoslovije u Mostaru. Ondje je studirao tri godine, a potom nastavio školovanje u Njemačkoj. Bio je marljiv i izvrstan student koji je redovito i predano učio. Doživotne zavjete u Redu manje braće položio je 1904. godine u Paderbornu u Njemačkoj, gdje je godinu poslije zaređen za đakona. Za svećenika je zaređen 1906. godine, a iste

fra Bonifacije Majić i učenici iz konvikta 1923. godine

*fra Bonifacije Majić pokraj
drvenog zvonika u Rasnu,
1943. godine*

je godine u Paderbornu proslavio i svoju mladu misu. Kao mladomisnik nastavio je školovanje upisavši studij grčkoga i latinskoga jezika na Sveučilištu u Zagrebu.

Po završetku studija fra Bonifacije postaje profesor u Franjevačkoj klasičnoj gimnaziji na Širokom Brijegu. Uz predavanje grčkoga i latinskoga jezika obnašao je i službu zamjenika meštra sjemeništara, a nedugo potom postao je i meštar – odgojitelj vanjskih đaka u konviktu. Skrbio je o njihovim svakodnevnim potrebama, osiguravao im hranu i pratio ih u duhovnom odgoju. Vjeronauk je predavao i u područnim školama na Širokom Brijegu.

Najveći dio svoga života, čak trideset i pet godina, proveo je služeći na Brijegu. Bio je revan ispovjednik, dobar propovjednik i pobožan svećenik. Poznavao je gotovo svakoga župljanina, a teško se mogao pronaći netko tko nije znao za fra Bonifacija. Odlikovali su ga dobrotu srca i veliko razumijevanje za potrebite, osobito za đake koji su mu bili povjereni u konviktu. Znao je noću ustajati i pokrivati ih ako bi ostali otkriveni. Bio je strog, ali uvijek pravedan.

fra Bonifacije Majić s djecom i učiteljicom pred školom u Mokrom 1944. godine

Govorio je nekoliko stranih jezika – francuski, poljski, njemački i talijanski. Krasili su ga staloženost, urednost, pedantnost, inteligencija i dar za odgojni rad.

Dinamičan i aktivan svećenički i redovnički život fra Bonifacija zaustavljen je dolaskom partizana na hercegovačka područja. U jeku njihovih zločina nad Brijegom 1945. godine, fra Bonifacije se 6. veljače zajedno s nekoliko svoje braće, sjemeništarcima i narodom sklonio u hidrocentralu kod rijeke Lišnice.

Dva dana poslije, 8. veljače, fratri se vraćaju pred samostan na Širokom Brijegu, koji je bio obavijen dimom. Partizani su ih odmah odveli u samostanske prostorije, gdje su na njih vikali i nemilosrdno ih mučili. Nakon toga fra Bonifacija i njegovu subraću kamionom su odveli u smjeru Splita te ih pogubili. Do danas nije poznato gdje se nalazi njegovo tijelo.

Fra Bonifacije ubijen je nevin, zbog svoga svećeničkog identiteta i franjevačkoga habita. Smrt ga je zatekla u 62. godini života, 45. godini redovništva i 39. godini svećeništva.

Gospodine Bože, darovima znanja, razuma, mudrosti i strpljivosti obdario si slugu svoga fra Bonifacija. Molimo te da darove koje i nama udjeljuješ, po primjeru fra Bonifacija, prepoznamo i u život provedemo te da se ne bojimo staviti ih u službu Tebi i drugima. To te molimo po Kristu Gospodinu našem. Amen.

fra Karlo Šakota

SLUGA BOŽJI FRA ANDRIJA TOPIĆ I 49 BRAĆE

SVJEDOCI VJERE

Zagreb, 2026.